

Ólavur Michelsen varð leiddur á bláman - og fór til botns

Hetta var altíð at vænta. Ólavur Michelsen dugir ikki at svimja og tí søkk hann sum steinurin. Í mong ár hevur Ólavur Michelsen, sum vanliga eigur størsta partin av 14. september, hildið sær uppi við at finningum, skuldsetingum og illgitingum, altíð sæð ranguna, men ongantíð sjálvur víst á nakað ið hevði framtíð í sær. Hesin maður hevur havt eina negativa innstilling til alt og øll. Soleiðis er hann sjálvur og soleiðis hevur blað hansara, 14. september — og kanska ávirkaður av hesi negativismu — flokkur hansara, tjóðveldisflokkurin eisini verið.

Men floti hevur hann, og onkur, sum sálarliga er nær skyldur við Ólav Michelsen, hevur eisini kent seg heima í hesum missnøgda bólk, har einki hendir, men har menn við stappaðari pipu og beinum upp á bordinum í selari sjálgvæði «orna» samfelagi, hetta «pilkandi» samfelag, sum er saneringsbúgvíð.

Hesin leikur hevði eisini

vara við og Ólavur Michelsen hevði svomið sum fiskur á vágrunnum um ikki Pól á Verkinum spældi honum eitt puss. Og hetta pussið var, at hann fekk Ólav á bláman. Ólavur mátti hesa einu ferðina koma út úr buskinum og vísa sitt sanna andlit. Og satt at siga, hetta andlit var grimt at á at líta. Ólavur Michelsen, sum í mong hevur skirt menn og flokkar sum ikki verandi eins góðir føroyingar og hann og hansara líkar, avdúkaði seg, nú hann hesa einu ferðina skuldi standa sína roynd, sum reiman politiskan undanstökkling, sum talsmann fyrj dansk- ar kapitalistar, sum mannin ið tá ástóð ikki hevði rygg at standa ímóti við, men av fyrstu hvirlu fór um koll — og har liggur hann.

Ja, har liggur hann, tí tann umbering hann leygdagin í 14. september royndir at hjálpa sær við, er so neydarslig, so hjálparleys, at hann enn ikki er komin upp á knæ. Royndir at leggja skuldina fyrj støðutakan hansara á aðrar menn

og aðrar flokkar. Nei Ólavur, hesa ferð hevði tú ongan at halda í hondina á — ongan at skylda uppá, tú tók støðu undir egnari ábyrgd. — men tú stóð ikki mót; tú royndist ikki sum maður í ábyrgdarstarvi, tú valdi at stýða dansk- ar ESSOKONGAR fram um

føroyska útróðrarmannin. Viðgang hetta, tað hjálpir tá eitt sindur uppá teg sjálvan.

Men í hesi støðu finna vit ikki einans Ólav Michelsen, hetta er eisini myndin av flokki hansara, tjóðveldisflokkinum. Hvussu leikaði hann ikki í alla ta tíð, hann var uttanfyri stýrið. Men — tað var kanska eisini av tilvild — hann kom sær uppi, og satt at siga, tað var ein «besyndarlig rolla» hann har spældi, ein myrkur

blettur í Føroya politisku søgu.

Nú skrivar Ólavur Michelsen, at javnaðarflokkurin ongantíð hevur viljað samarbeiði við tjóðveldisflokk, og hetta undrar hann. Man hann meina hetta hann skrivar? Hvussu skal nakar flokkur verða hugaður til samarbeiði við slíkan flokk, sum onga rót hevur í fortíðini, onga ætlan fyrj framtíðina, róleysur og miðleysur, sum Ólavur sjálvur. Fólkaflokkurin royndi samarbeiði; spyr teir hvussu skilið var í hesum samarbeiði — og hygg at úrslitunum, henda tíð er enn í frískum minni hjá flest øllum føroyingum — klandur og stríð. —

Veðhald fyrj lánnum til fiskiskip og fiskavirkir

Landsstýrisuppskotið um at gera broytingar í reglunum um veðhald fyrj lánnum til fiskiskip og fiskavirkir var samtykt við aðru viðgerð

Málið hevur verið í figgarnevndini, sum hevur havt tað til viðgerðar. Figgarnevndin hevur bytt seg í ein meiriluta og ein minniluta. Alitið frá meirilutanum, sum varð sam-

tykt við 2. viðgerð á lögtingi, er soljóðandi:

Orsøkin til, at landsstýrið leggur málið fyrj lögtingið, er, at vandi er fyrj, at veiðuúrslitið hjá línuskipum, ið hava roynt og royna undir New Foundlandi og Gronlandi, verður so vánaligt, at tey ikki verða før at greiða allar rakstrarútreiðslur, og ella at summi av hesi orsök tí vilja fara frá línuveiðum og leggja um til annan veiðuhátt.

Meirilutin (øll nevndin við undantak av Hanus við Høgadal) tekur undir í motiveringini hjá landsstýrinum og visir á, at lögtingið í lögtingssetuni 1969, tá ið umstøðurnar hjá einum stórum parti av langfaraskipafloktanum vóru um leið tær somu sum nú, samtykti at geva landstýrinum saman við figgarnevndini heimild at veðhalda fyrj lánnum í figgarárinum 1969/70 fyrj tilsams 5 milj. kr.

Sum veiðuúrslitið hjá sildaskipunum við kraftblokki og trolarunum eftir ídnaðarfiski

hava verið seinastu tíðina, er utlit til, at fleiri eigarar av langfaralínuskipum vilja leggja um til aðra veiðu, men eru helst fleiri ikki fyrj hesum uttan stuðul frá tí almenna.

Nú hava summr í hyggju at innleggja sildatangar í kraftblokkaskip, men heimild at veðhalda fyrj lánj í hesum sambandi er ongin. Meirilutin heldur, at eisini umlegging til hesar innleggingar, sum rakstrarliga hava roynst væl, eigur at verða tikin við, og setur tí fram uppskot um, at heimildin hjá landsstýrinum verður víðkað tilsvandandi.

Viðvíkjandi teimum skipum, ið eru komin í figgarligu trongstöðu, má stuðulin, um tey skulu koma aftur í veiðu, verða rúmligari enn bert at veita veðhald fyrj lánj til umlegging til aðra veiðu. Eigarar koma kanska at standa fyrj tí, at teir ikki eru fyrj teir at gjalda terminir o. t.

Meirilutin tekur tí undir í uppskotinum hjá landstýrinum um at veðhaldsheimildin verður víðkað frá 2 til 4 milj. kr., men heimildin verða avmarkað, at vánaliga figgarliga støðan hevur sína orsök í serliga vánaligum fiskilíkindum o. t., at líkindi eru tí, at raksturir fer at bera seg og at aðrir eisini luttaka í kreppuhjálpinum enn hitt almenna.

2. er tað satt, at býráðslimirin Petur í Gong í fleiri ár hevur fingið tilfar frá kommununi og skyldar nógvar pengar?

Til henda spurning vildi býráðsformaðurin hava býráðslimirnar at siga, um hann skuldi svara, tað endaði við at Ólavur vildi hava henda spurning avsannaðan, men fekk hann ikki.

Fyrra minnilutauppskotið samtykt.

b) Mál viðv. keyp av havamóðum. Samtykt at keypa ein roterandi plóg, sum kann monterast uppá gl. gravkúna (Rosu). Prisurin 22.325 kr. + toll og farmagjald.

Frá býarplansnevndini

4 umsóknir frá Matrikurstovuni:

a) fyrj Oluf Hansen um sundurbýti av einum grundstykki burturav ogn hansara, matr. nr. 1041. Samtykt

b) fyrj Olaf Lava, sundurbýti av einum grundstykki av matr. nr. 713. Samtykt.

c) fyrj Louisu Hansen um sundurbýti av matr. nr. 726 b. Samtykt.

d) fyrj Osvald Hansen og Hjarnar Djurhuus um frábýti av vegi yvir matr. nr. 876, sum atgongd til matr. nr. 880 b. (liggur í einum atlaðm vegi). Samtykt.

e) umsókn frá Anniku Jensen um byggiloyvi á matr. nr. 853v (við gamla kirkjugarði). Játtað, treytað av at húsini standa minst 2,5 m frá vegnum, parkeringspláss gjørt og síðan teir vanligu treytirnar.

Uttan teir skrána las Jona Henriksen ein áttalu frá Peter Christiansen, Borge Persson og sær sjálvari viðv. at kommunuskúlin verður málauður uttan at arbeiðið er útboðið. Brævið sent teknisku umsitingini.

Fundur fyrj læstum hurðum.

j. h.

Hví verður Esso-byggingin

(Frmhald frá 1. síðu)

ráðsformaðurin vegna Tórs-havnar býráð ábyrgdar fyrj nevnda lánj. Játtað.

g) Bæf frá Leivi Lützen, Irs., fyrj 6 neystaeigarar eystan fyrj í Álakersvík viðv. elds-vanda av neystunum fyrj teir nýggju oljutangarnar hjá Esso. Teir skrivað m. a. at teir kunnu ikki fata avgerðina hjá landsverkfrøðinginum, tí er tað grundað vanda fyrj eldi, so er hesin vandi ikki verður at taka uppá tunguna í mun til tann vanda ið longu stendst av tí virksemin, sum finst stutt frá bæði frá hensin og gassgoymslunum. Eigarnir bjóða sær at seta upp brandmúr um neyðugt. Fleiri limir høvdu orðið

og hildu við neystaeigarunum. Jona Henriksen segði, at hon var ringd upp av borgarum, ið vóru stóðgáir í bygging, tí teir onki loyvi høvdu, men nú vildu teir vita, hví Esso helt áfram við sínum arbeiði. Sjálvandi, segði Jona, var onki byggiloyvi, mátti bygging stóðast, men hvat við Esso, spurdi hon í limirnar í byggingnevndini? Danberg visti onki um at byggingin helt áfram, men sjálvandi átti hon at verða stóðgáð, segði hann. Brævið beint í kassanevndina til ummælis.

Frá teknisku nevnd

a) Mál viðv. sáttmála millum Petur í Gong og kommununa

Ónavíðarmálið . . .

(Frmhald frá 1. síðu)

til 1. viðgerð á tingi, var rættlig drúgt orðaskifti um hetta mál. J. Fr. Øregaard, lögtingsformaður, segði m. a., at hetta ikki bert var til fólk í Lopra, men eisini í Sumba. Við teimum bátatypum sum nú eru ber ikki til at gera nakað í Sumba, og um henda bygð skal bliva við at vera útróðrarbygð, og um teir skulu hava deksbátar, má nakað verða gjørt í Oynavík, segði Øregaard og skoytti hann uppi, at tann peningaupphæddin sum var nevnd í uppskotinum ikki var stór í mun til tað sum aðrar bygdir longu hava fingið.

J. P. Thomassen, lögtings-

maður javnaðarflokksins, tók undir við Øregaard og segði, at tað leingi hevur verið ætlan hjá vágbingum at lagt bátarnar í Lopra, um nakað var gjørt har, tí so høvdu teir ligið tryggir.

Ódámiligur atburður

Undir viðgerðini av málinum var fólkaflokkstingmaðurin Hákon Djurhuus tver reisir áttalaður av tingformanninum.

Í jllsinni høgdi hann eftir landsstýrinum og kallaði atburð tess «nefundigana» og «bóndafangar». Øllum hesum visti landsstýrismaður Atli Dam aftur, og visti á hvønn týðning hesi arbeiði høvdu.